

всичкитѣ са подчинихъ на Портата и ѿ принесохъ голѣмы ползы. Кандія са опустоши и християнската флота подѣ начальството на Дорія прѣтърпѣ съвършено поражение въ Сръдиземно-Море.

Съ туй обаче не са прѣкъсна войната съ Венеція и съ Австрія. Тя са продължаваше най-много въ Далмація, двѣто силитѣ са уравнивахъ токо-речи и ни една отъ неприятелскитѣ стѣрны не можаше да стане господарь на мѣстото. Най-послѣ Венеціанитѣ поискахъ миръ и го получихъ съ доста строги условія (1539).

Около туй врѣме умрѣ Іоаннъ-Заполи, царь на Унгарія и Трансилванія. Войскитѣ на Фердинанда незабавно влязохъ въ Унгарія за да оздравѣтъ тѣзи владѣнія за господаря си. Нѣ вдовицата на Заполи попроси помощъ отъ Султана. Сюлейманъ потегли за Будинъ и влѣзе въ него съ тържество. Фердинандъ поиска миръ, нѣ прѣговоритѣ не докарахъ до никакъвъ край.

Борбата между Франція и Испанія бѣше достигнѣла до най-распаденото си състояніе. Френскій краль поиска помощъ отъ Портата и Хайреддинъ съ голѣмо благодареніе са тури подѣ расположеніето на Франциска I. Въ 1541 г. Хайреддинъ защити Алжиръ отъ Испанцитѣ, а въ 1543 г. той са съедини съ френската флота и съсъ съединены силы покорихъ Ницца. Като са върнѣхъ Султанътъ му върза голѣма заплата, нѣ той твърдѣ малко са ползува отъ нея, защото слѣдъ двѣ години умрѣ.

Въ Унгарія знамята на вѣстанъето издигнѣхъ Палатинъ Зрини; той бѣше прѣвзелъ много отъ крѣпоститѣ, които бѣше покорилъ Сюлейманъ, нѣ между Портата и Фердинанда Австрійскій станѣ миръ и войната са прѣкъснахъ. Фердинандъ са обѣща да плаща на Султана нѣщо като всекогодишенъ даръ за онѣзи унгарскы мѣста, които останахъ подъ него.

Тогазъ Султанътъ обърнѣхъ очитѣ си къмъ Азія. Единъ персійскы князь му поиска помощъ и му даде поводъ да отвори бой съ персійскыя шахъ. Султанътъ завладѣ Кюрди-